

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

tere. Vestrum erit, Viri Illustrissimi, existimare, qualem ex rudiore illâ disciplinâ fructum perceperim. Quòd si vestrum ad Tribunal accedenti refigenda nihilominus multa, perdiscenda mihi multò plura censebitis; accipite me, pro vos atque obtestor, vestram in disciplinam, tanto docilis animi obsequio erudiendum, quantum olim Tyro Junior præposito Navis Præfecto deferebam.

Quod cùm ab humanitate uniuscujusque vestrum polliceri mihi posse videor, tum certè sperare non dubitem eandem ab Illustrissimo Senatùs Principe gratiam, quem nihilo minùs reverendum semper arbitror, quàm ipsum rei Maritimæ Imperatorem non ita pridem reverebam. Illius singularem in dirimendis litibus solertiam, summam in resolvendis Legum ambagibus dexteritatem, parem in promovendis tuendisque populorum commodis alacritatem, vigilantiam, dignam inclyto nomine ac sanguine gravitatem nec admirari desinam, nec, quantum tenuitatis meæ ratio patietur, venerari.

A L I A.

Quæ confidentiam afferre solent Candidati loci hujus auctoritatem contingentibus, Magni Auspices ac Patroni, arctissima cum amplissimis Magistratibus affinitas atque cognatio, Nomen pro vestrà humanitate amicum vobis semper & acceptum; ea me, ut fatear, quod res est, mirum in modum angunt ac non mediocriter perturbant, Præsides Illustrissimi, Clarissimi Senatores. Sentio enim unus omnium optimè, quan-
cum

tum mihi ferendum onus incumbat, qui circumseptus tot illustribus ac penè domesticis exemplis non modò alienum quidquam ab eà laude committere verear, sed propensissimæ vestræ erga me benevolentia, aut etiã honorificæ cuipiam expectationi debeam respondere.

Equidem nec mihi unquam defuit æmulatio nobilis ad gloriam, nec voluntas ad perfringendos obices quoscumque bene præparata. At cogitanti mihi seriò ac maturè perpendenti, quas in eo doctes ac virtutes esse oporteat, qui venire præsumat in societatem vestræ dignitatis, qui sedere non dubitet cum verendis Magistratibus, quos longa rerum Forensium experientia, sublimioris ingenij vis ac sagacitas, spectata jam diu operosissimis causarum in controversiis prudentia nobilitant, visum est semper arduum quid & summâ cum difficultate conjunctum. Quem enim par est habere me sensum tenuitatis meæ, qui nihil in me præter cupidum rei bene gerendæ & patientem disciplinæ animum deprehendam; qui præscriptum Legibus vestris tempus prævertere pertentem; qui rudi & inexpertâ manu formidabilem tractare Themidis Bilancem confidam? Næ me ambitiosi præter modum voti tantùm non pœniteat, nisi me singularis Regis optimi gratia, & vestra imprimis omnium indulgentia confirmarent nutantem, & novam ad bene sperandum fiduciam afferrent.

Sinite igitur, Illustrissimi Præsides, Senatores Clarissimi, ut dulcissimo recreatus illo patrocinio, quo me tutari vobis placuit in præsentia, quo meos fovere tot abhinc annis non destitistis, ad subeundam hodierni discriminis aleam paulò confidentiùs accedam.

Tu

Tu verò Præses Illustrissime, qui vices illius geris, cujus præsidium ac clientelam potissimum ambissem, qui tam bonus in suos, tam comis in omnes videri solet, non abnues, uti spero, nobis impertiri partem aliquam illius humanitatis, quam omnibus affatim impendis.

Hac ego spe fretus, Illustrissimi Præsides, Senatores Clarissimi, aggrediar, &c.

A L I A.

Quæ junioribus Candidatis ad vestræ dignitatis communionem aspirantibus incutere metum solent, verenda Senatûs augusti majestas, frequentissima clarissimorum Magistratum corona, gravissimum operosæ inprimis, quam subeundam habent, aleæ discrimen, S. P. I. &c. ea me non modò non conturbant hodie studiosum ejusdem gratiæ petitorum, sed etiam lætissimâ quadam expectatione recreant ac consolantur. Quanquam absit, ut confidens Ego præter cæteros, aut tenuitatis meæ, quam profiteri non dubitem, oblitus videar. Scio unum omnium optimè, quanti sit hujus loci contingere auctoritatem, unde hominum fortunæ ac fata dependent: non ignoro, quibus eum cum ab ingenii, tum ab animi dotibus comparatum esse oporteat, qui in ferendis judicijs assidere confidat probatis tot Magistratibus, quos eruditionis præstantia, longissimus rerum Forensium usus, singularis amor æquitatis & spectatissima gravissimis in controversiis animi firmitas atque constantia commendant. Scio, quantum incumbat oneris ambitioso quantumvis petitori, qui præsertim ante præ-